

Čís. 16859.

Řádné znamenání firmy vyžaduje, aby přímo pod zněním firmy byl připojen podpis toho, kdo ji znamenal, pokud to zákon, stanovy nebo společenská smlouva předpisují. Nejde o řádný firemní podpis na směnce závazný pro firmu, když mezi znění určité firmy (komanditní společnosti) pod jméno zástupce, který za ni podepsal, jest vsunuto znění jiné firmy, třebaž jím rovněž zastupované.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1938, Rv I 952/38.)

Směnečnými platebními příkazy soudu první stolice, č. j. Cs II 1006/37-1, Cs 1007/31-1 a Cs 1008/37-1, bylo žalované firmě (komanditní společnosti) přikázáno jako příjemce pěti směnek, aby zaplatila žalobkyni rukou společnou a nedílnou s Arnoštem K., Bertoldem B. a firmou Zikmund A. úhrnem 15.000 Kč s přísl. Směnky byly adresovány na Arnošta K., Bertolda B., žalovanou komanditní společnost a firmu Zikmund A. a byly akceptovány tím způsobem, že se na prvním místě podepsal napříč směnky Arnošt K., na druhém místě Bertold B. a dále je na směnkách napsáno »Maj. fy Les T... s A. G. B. Zikmund a (podpis) Arnošt K.«. Arnošt K. byl v obchodním rejstříku zapsán jako jediný osobně ručící společník žalované firmy a znamenal žalovanou firmu tak, že měl pod znění firmy napsati svoje jméno, při čemž bylo dovoleno zkrácení znění firmy. Žalovaná společnost vznesla námitky proti směnečným platebním příkazům soudu první stolice jediné z toho důvodu, že zažalované směnky ze dne 25. srpna 1937 nejsou žalovanou firmou přijaty, protože v podpisu »Maj. fy Les T... s A. G. B., Zikmund A., Arnošt K.« je spatřovati jen soukromý podpis tehdejšího majitele Arnošta K., nikoliv však firemní podpis žalované firmy, neboť pod zněním žalované firmy není podepsáno jméno, jak se mělo státi podle zápisu v obchodním rejstříku. Soud první stolice ponechal vydané směnečné platební příkazy v platnosti, kdežto odvolací soud je zrušil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Námitky žalované společnosti byly po skutkové stránce odůvodněny výhradně tím, že pod zněním žalované firmy chyběl podpis Arnošta K., nebylo však v námitkách uplatňováno, že znění firmy je neúplné, poněvadž nebyl připojen dodatek »komanditní společnost« a že by snad užitím zkratky firmy mohla býti přivoděna záměna (rozh. č. 11052 Sb. n. s.). Všeobecná námitka, že v směnkách obsažený podpis není firemním podpisem žalované společnosti, v té příčině nestačí, neboť přísnost směnečného řízení nedopouští, aby byl v písemných námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu uveden jen právní

pojem námitky, jakési heslo bez skutkových okolností (rozh. č. 11943 Sb. n. s.), a proto měl také odvolací soud k oné výtce přihlížeti pouze v tom směru, v kterém byla po stránce skutkové včas vznesena, totiž jen v otázce, zda pod zněním firmy, proti němuž žalovaná nic nenamítala, byl potřebný podpis tehdy k znamenání oprávněného Arnošta K.

Podle zjištění nižších soudů znamenal Arnošt K., jenž byl v rozhodující době jak jediným osobně ručícím společníkem žalované firmy, tak jediným majitelem firmy Zikmund A., v souzeném případě uvedené firmy tak, že napsal za slovy: »Maj. fy« (t. j. majitel firmy) nejprve dovolenou zkratku žalované firmy (ovšem bez dodatku »komanditní společnost«), pak znění firmy Zikmund A. a potom teprve připojil svůj podpis. Nerozhoduje, že Arnošt K. skutečně byl oprávněn podepsati na směnkách obě firmy a že podepsal s úmyslem zavázati směnečně žalovanou firmu (rozh. č. 2308 Sb. n. s.). Rozhodující je pouze, zda dotčeným skripturním aktem byla žalovaná zavázána podle práva směnečného. Řešení té otázky však závisí na tom, zda lze pokládati podpis připojený za žalovanou na směnkách za její firemní podpis, když mezi zněním firmy a podpisem zástupce, který se za firmu podepsal, bylo vsunuto znění jiné firmy. Na tu otázku však jest odpověděti záporně, neboť řádné znamenání firmy podle zápisu v obchodním rejstříku, jehož jest ve směnkách z á s a d n ě užití (rozh. č. 11052 Sb. n. s.) vyžaduje nutně, aby přímo pod zněním firmy byl připojen podpis toho, kdo ji znamenal, pokud to zákon, stanovy nebo společenská smlouva předpisují, a poněvadž tomu požadavku v souzeném případě nebylo dosti učiněno, vytkla žalovaná právem, že nebyla směnečně zvázána.

Čís. 16860.

Advokát ustanovený jako zástupce chudých nemůže se na chudé straně, jím zastoupené, domáhati zaplacení odměny za zastupování, nabytá-li chudá strana ze sporu, v němž byla zastoupena zástupcem chudých, hypoteční pohledávky, která je zatím nezpeněžitelná.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1938, Rv II 186/37.)

Srov. rozh. č. 15183 Sb. n. s.

Žalující advokát, jenž byl dekretem krajského soudu v O. ze dne 16. března 1934, č. j. Nc V 89/34, ustanoven zástupcem chudé strany (nynějšího žalovaného) k zatímně bezplatnému hájení jejích práv, zastupoval žalovaného, tehdejšího žalobce v jeho sporu proti Antonínu Z., vedeném pod Ck II 409/34 u krajského soudu v O., před nímž byl uzavřen smír, podle kterého Antonín Z. postoupil tehdejšímu žalobci ze své hypoteční pohledávky ve výši 27.000 Kč, zajištěné ve vložce č. 190 poz. knihy S., částku 8.000 Kč do úplného a neomezeného vlastnictví.